

Vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven van 27 december 2016 (S.L. t./ K.019, AR 15/1389/A)

Onuitgegeven

In deze zaak onderzoekt de arbeidsrechtbank het recht op kinderbijslag van de kinderen van eiseres die tijdens de betwiste periode op verschillende adressen verbleven in België en in Marokko.

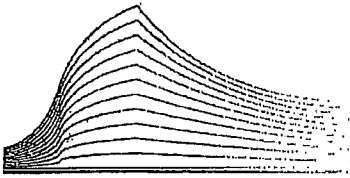
Het kinderbijslagfonds verwijst naar de territorialiteitsvoorwaarde inzake kinderbijslag: de kinderbijslag is in principe niet verschuldigd voor een kind dat wordt opgevoed of studeert in het buitenland behoudens uitzonderingen op grond van de Europese Verordeningen, bilaterale verdragen of een ministeriële afwijking (cf. artikel 52 AKBW).

De eiseres argumenteert dat een tijdelijk verblijf in het buitenland van in totaal niet meer dan twee maanden per kalenderjaar, geen beletsel vormt voor de toekenning van de kinderbijslag (cf. ministeriële omzendbrief nr. 190 van 6 maart 1963).

Op grond van de door het kinderbijslagfonds en de door de eiseres bijgebrachte stukken beoordeelt de rechtbank het recht op kinderbijslag tijdens de betwiste periode.

Rekening houdend met de voorgelegde stukken en verklaringen is de rechtbank van oordeel dat wordt aangetoond dat de kinderen tot een bepaalde datum in België waren en dan naar Marokko zijn gegaan. Zij zouden op een later tijdstip naar België zijn teruggekomen maar de desbetreffende verklaring van een familielid stemt niet overeen met andere gegevens (paspoort, inschrijving in het bevolkingsregister, inschrijving in een school, gegevens van Kind en Gezin, terugbetalingen door een mutualiteit, ...). Pas vanaf een latere datum wordt via de verklaring van een behandelende arts aangetoond dat de kinderen in België waren.

De rechtbank verklaart de vordering van eiseres daarom gedeeltelijk gegrond.

VRIJSTELLING VAN HET GRIFFIERECHT - afschrift -
TER KENNIS GEBRACHT IN UITVOERING VAN ART. 775
VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK.
(Cfr. Art. 280-2° Wetb. Reg.)

Uitgifte

Repertoriumnummer 2016 / 5917
Datum van uitspraak dinsdag 27 december 2016
Rolnummer 15/1389/A

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Hoger beroep

Verzet

--	--

Niet aan te bleden aan de
ontvanger

ARBEIDSRECHTBANK LEUVEN

tweede kamer

Tussenvonniss

Op tegenspraak (art. 747 Ger.W.)

Heropening van de debatten

Aangeboden op
Niet te registreren

Kinderbijslag werknemers

In de zaak van:

mevrouw S. L. , met adres te

eisende partij op hoofdeis,

verwerende partij op tegeneis,

vertegenwoordigd door mr.

, advocaat

Tegen:

ACERTA KINDERBIJSLAGFONDS VZW, met adres te 2610 Wilrijk (Antwerpen),
Groenenborgerlaan 16,

verwerende partij op hoofdeis,

eisende partij op tegeneis,

vertegenwoordigd door mr.

loco mr. , advocaat te

Gelet op

- het verzoekschrift van eisende partij neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 6 oktober 2015;
- de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek;
- de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (Koninklijk Besluit van 19 december 1939);
- de besluiten voor eisende partij ontvangen ter griffie op 23 mei 2016 en haar synthesebesluiten ontvangen op 20 september 2016;
- de besluiten voor verwerende partij ontvangen ter griffie op 26 augustus 2016 en haar synthesebesluiten ontvangen op 27 september 2016;
- de stukken van eisende partij;
- het proces-verbaal van de openbare terechtzittingen;

Partijen werden gehoord in hun middelen en besluiten op de openbare terechtzitting van 22 november 2016 en mevr. K. V. S. , substituut-arbeidsauditeur in haar advies, waarop niet werd gerepliceerd en waarop de rechtbank de zaak in beraad nam.

De rechtbank spreekt na beraadslaging het volgende vonnis uit.

De vorderingen

De vordering zoals geformuleerd in het inleidend verzoekschrift strekt ertoe het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de bestreden beslissing van 28 juli 2015 ongegrond te verklaren en verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding.

De tegenvordering zoals ingesteld bij conclusie neergelegd op 29 april 2016 strekt ertoe te zeggen voor recht dat mevrouw S.L. voor de periode van 1 juni 2013 tot en met 31 augustus 2014 ten onrechte verhoogde kinderbijslag heeft ontvangen en haar te veroordelen tot terugbetaling van € 9.230,51, vermeerderd met de intresten betreffende sociale fraude, en de moratoire intresten vanaf de datum van verzending van de eerste aangetekende ingebrekestelling tot de datum van de neerlegging van het verzoekschrift, en vanaf dan vermeerderd met de gerechtelijke intresten tot de datum van effectieve betaling.

De vorderingen werden regelmatig ingeleid naar vorm en termijn zodat zij ontvankelijk zijn.

Feiten en bespreking

Verwerende partij, ACERTA KINDERBIJSLAGFONDS, hierna ACERTA, nam op 28 juli 2015 een beslissing waarbij zij van eisende partij, mevrouw S.L. een bedrag van € 9.230,51 terugvordert. Dit is de waarde van de uitgekeerde kinderbijslag die zij ten onrechte aan mevrouw S.L. zou betaald hebben in de periode van 1 juni 2013 tot en met 31 augustus 2014.

ACERTA voert aan dat mevrouw S.L. sociale fraude zou hebben gepleegd. Zij verwijst naar artikel 120bis AKBW dat bepaalt dat de terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde uitkeringen niet geëist kan worden na verloop van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de uitbetaling is geschied, tenzij de ten onrechte betaalde uitkeringen verkregen werden door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen, in welk geval de terugvordering binnen een termijn van vijf jaar kan worden geëist, én deze termijn slechts ingaat op de dag waarop de instelling kennis heeft van het bedrog, de arglist of de bedrieglijke handelingen van de sociaal verzekerde.

ACERTA vordert ten onrechte uitbetaalde uitkeringen terug voor de periode van 01 juni 2013 tot en met 31 augustus 2014. De terugvordering valt aldus binnen de termijn van vijf jaar en ook binnen de termijn van drie jaar indien geen kwade trouw in hoofde van mevrouw S.L. zou worden weerhouden.

Mevrouw S.L. voert aan dat zij geenszins fraude heeft gepleegd en dat zij gedurende de hele betwiste periode recht heeft op de betaling van kinderbijslag.

Mevrouw S.L. heeft vier kinderen:

- Y. M. H. (°17/06/2008)
- S. M. H. (°01/11/2009)
- A. M. H. (°01/02/2011)
- R. M. H. (°22/03/2014)

Gedurende de betwiste periode is er discussie omtrent de vraag of er recht is op de betaling van kinderbijslag. Mevrouw S.L. en haar kinderen hebben in deze periode op verschillende adressen verbleven zowel in België als in het buitenland. Het jongste kind, R. M. H. is geboren in deze periode.

Verwerende partij ACERTA verwijst naar artikel 52 AKBW dat bepaalt:

"De kinderbijslag is niet verschuldigd ten behoeve van de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten het Koninkrijk. De bevoegde minister of de ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid die hij aanduidt, kan evenwel in behartigenswaardige gevallen een vrijstelling verlenen van de in het vorige lid bepaalde voorwaarden. Als hij van die mogelijkheid gebruik maakt, bepaalt de minister of de aangewezen ambtenaar het bedrag van de kinderbijslag. De bevoegde minister heeft dezelfde bevoegdheid inzake categorieën van behartigenswaardige gevallen. Hij dient dan wel vooraf het advies van het beheerscomité van FAMIFED in te winnen."

* *

*

Mevrouw S.L. stelt dat zij in de periode van 2013 tot 2015 werd geconfronteerd met armoede, dakloosheid en een gebrek aan inkomsten om de zorg voor haar kinderen waar te nemen. In maart 2013 had zij financiële problemen en een almaar oplopende achterstallige huur, waardoor ze, na tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder samen met haar kinderen op straat terecht kwam. Mevrouw S.L. stelt dat zij zich wendde tot het opvangcentrum van het CAW Antwerpen, waar zij van 14 maart 2013 tot en met 7 mei 2013 verbleef. Zij zocht tevergeefs naar een school voor de kinderen. Zij verhuisde vervolgens naar een opvangtehuis in Lebbeke op 7 mei 2013 tot en met 26 september 2013. In juni 2013 vond mevrouw S.L. deeltijds werk in een bar/restaurant in Lebbeke. Aangezien de kinderen niet alleen mogen achterblijven in het opvangcentrum wegens een gebrek aan toezicht, moest zij een oplossing zoeken voor hen wanneer zij aan het werk is. De kinderen werden op 27 mei 2013 bij gebrek aan alternatieven bij de bejaarde en zwakke ouders van mevrouw S.L. in Marokko ondergebracht. Mevrouw S.L. stelt dat de kinderen na hun terugkeer bij een tante, mevrouw H.L. in Brussel terecht konden maar dat zij daar niet konden worden gedomicilieerd aangezien mevrouw H.L. illegaal in België verblijft.

In december 2013 werd volgens mevrouw S.L. de paternele grootmoeder van de kinderen ziek en diende zij te worden opgenomen in het ziekenhuis. Mevrouw S.L. trok dan in december 2013 samen met haar kinderen bij mevrouw L.H. (haar ex-schoonmoeder) in en nam de zorg voor de zieke vrouw op zich. Na controle door de wijkagent werden zij hier ingeschreven in april 2014. In mei 2014 bevalt mevrouw S.L. van haar jongste kind R.M.H. in Leuven. De vader van het kind is de ex-echtgenoot van mevrouw S.L.

Mevrouw S.L. stelt dat zij in deze periode meermaals contact opnam met ACERTA om een inspectie uit te voeren naar het daadwerkelijk verblijf van de kinderen. Het onderzoek ging echter pas door op 2 september 2014. In oktober 2014 richt mevrouw S.L. zich tot het CAW van Leuven om hulp bij het zoeken naar een geschikte woonst. Op 20 november 2014 kan het gezin terecht in een appartement te Kessel-Lo, waar zij tot op vandaag verblijven.

Mevrouw S.L. verwijst naar de Ministeriële omzendbrief 190 van 6 maart 1963 die verduidelijkt dat er geen aanleiding toe bestaat een kind als buiten het Rijk opgevoed te beschouwen indien het kind zich in één van de hiernavermelde toestanden bevindt:

Welke de nationaliteit van de ouders en het kind ook zij, wanneer dit laatste tijdelijk buiten het Rijk verblijft dan wanneer het normaal met zijn ouders België woont, moet er niet beschouwd worden dat dit kind gedurende de periode van het verblijf in het buitenland buiten het Rijk wordt opgevoed Door "tijdelijk" dient te worden verstaan: een verblijf in het buitenland dat, in één of verscheidene keren, geen twee maanden in de loop van hetzelfde kalenderjaar overschrijdt' De interpretaties die voorheen zouden geformuleerd geworden zijn en die met de onderhavige zouden in strijd zijn, moeten niet meer ingeroepen worden".

Mevrouw S.L. stelt dat zij en haar kinderen op twee maanden na de hele periode in België hebben verbleven.

* *
*

Teneinde te beoordelen of mevrouw S.L. recht heeft op kinderbijslag dient de volledige betwiste periode te worden bekeken en dient te worden nagegaan of mevrouw S.L. kan aantonen dat de kinderen in deze periode in België verbleven. De situatie van het jongste kind, R.M.H. is verschillend van die van de 3 oudste kinderen.

Situatie van de 3 oudste kinderen: Y.M.H., S.M.H. en A.M.H.

De betwiste periode loopt van 1 juni 2013 tot en met 31 augustus 2014.

Het blijkt dat mevrouw S.L. verschillende verklaringen heeft afgelegd die elkaar tegenspreken. De ene keer verklaart zij dat ze met de kinderen slechts enkele dagen in Marokko is geweest, de andere keer verklaart ze dat de kinderen en heen gebracht werden door hun grootmoeder en eind augustus 2013 door een tante terug gebracht werden. Deze verklaringen werden blijkbaar in het Frans afgelegd. Mevrouw S.L. kan niet aanvoeren dat het dossier volledig in het Nederlands was, een taal die zij niet kende of kent.

Aan de hand van de door ACERTA en mevrouw S.L. bijgebracht stukken kan het volgende worden vastgesteld in de betwiste periode. Stukken die slaan op de periode ervoor of erna moeten buiten beschouwing worden gelaten. Dit geldt eveneens voor de stukken die slaan op de verblijfplaats van mevrouw S.L. (of het jongste kind R.M.H.

- 07.05.2013 tot 27.05.2013: de kinderen verbleven in Lebbeke volgens de verklaring van het CAW op 7 mei 2014. Mevrouw S.L. verbleef er tot 27.09.2013 (stuk 2 dossier ACERTA)

- 25.05.2013: de kinderen vertrekken naar Marokko (eigen verklaring van mevrouw S.L. in conclusie: zij ging werken in Lebbeke en de kinderen konden niet alleen blijven in het opvangcentrum maar gingen naar Marokko)

- mevrouw H.L. verklaart dat de kinderen bij haar verbleven in Brussel van augustus 2013 tot december 2013. Deze verklaring is gedeeltelijk in strijd met de vermeldingen op het paspoort van Y.M.H. (zie hierna)

- de vader van de kinderen de heer M. verklaart dat hij vanaf augustus 2013 regelmatig contact had met zijn kinderen en ze bij een tante in het Brusselse verbleven. In december zijn ze met hun moeder bij hun zieke grootmoeder in Leuven gaan wonen. De kinderen gingen niet naar school. In september 2014 is de vader 2 weken met de kinderen op reis geweest en daarna zijn ze naar school gegaan.
- 26.11.2013: het Consulaat-Generaal van België in Casablanca levert een paspoort af voor Y. M. H. Zij is dus op dat ogenblik in Marokko.
- 11.12.2013: de Marokkaanse autoriteiten (politie) plaatsen een stempel in het paspoort. Y. M. H. is dus op dat ogenblik in Marokko (en dit minstens sinds 26.11.2013)
- Dr. V. verklaart dat hij S. M. H. en Y. M. H. heeft behandeld tussen 1 december 2013 en 1 oktober 2014.
- 28.04.2014: mevrouw S. L. en de 4 kinderen worden ingeschreven op het adres te 3000 Leuven

Uit de stukken en verklaringen van derden blijkt dat de drie kinderen tot 27 mei 2013 in Lebbeke verbleven en dan naar Marokko zijn gegaan. Zij zouden in augustus naar België zijn terug gekomen doch deze verklaring van hun tante stemt niet overeen met de gegevens uit het paspoort van Y. M. H.. De verklaring van de tante wordt niet gestaafd door stukken zoals inschrijving in het bevolkingsregister, in een school, gegevens van Kind en Gezin of ONE, terugbetalingen door een mutualiteit of andere. Wel blijkt uit het paspoort dat Y. M. H. minstens van 26 november 2013 tot 11 december 2013 in Marokko was. Er wordt niet aangevoerd dat zij als enig van de kinderen daar zou geweest zijn.

Dr. V. verklaart dat hij de kinderen behandelde tussen 1 december 2013 en 1 oktober 2013. Dit kan pas vanaf 12 december 2013 zijn geweest.

Rekening houdend met deze stukken en verklaringen is de rechtbank van oordeel dat wordt aangetoond dat de kinderen tot 27 mei 2013 in België waren. Voor de periode erna is dit niet aangetoond tot december 2013. Vanaf 1 januari 2014 wordt aangetoond door de verklaring van Dr. V. dat de kinderen in België waren.

Situatie van het jongste kind: R. M. H.

R. M. H. is geboren in Leuven op 22 maart 2014. Met de bijgebracht stukken zoals het boekje van Kind en Gezin wordt aangetoond dat hij in de betwiste periode in België verbleef.

Mevrouw S. L. heeft geen recht op de betaling van kinderbijslag voor de periode van 1 juni 2013 tot 31 december 2013. Vanaf 1 januari 2014 heeft zij wel recht op betaling van de kinderbijslag voor Y. M. H., S. M. H. en A. M. H. en vanaf 22 maart 2014 ook voor R. M. H.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Rechtsprekend op tegenspraak;

Gehoord mevr. K. V. S. , substituut-arbeidsauditeur, in haar mondeling advies op de openbare terechtzitting van 22 november 2017 waarop door eisende partij werd gerepliceerd;

Verklaart de hoofdvordering en de tegenvordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;

Zegt voor recht dat mevrouw S.L. geen recht heeft op de betaling van kinderbijslag voor de periode van 1 juni 2013 tot 31 december 2013.

Zegt dat ACERTA wel gehouden is tot betaling van kinderbijslag voor de periode vanaf 1 januari 2014 voor Y.M.H. , S.M.H. en A. M.H. en vanaf 22 maart 2014 ook voor R. M.H.

Heropent de debatten teneinde partijen toe te laten een afrekening te maken.

Stelt de zaak vast op de openbare terechtzitting van deze kamer en Rechtbank, zetelend in het Gerechtsgebouw te Leuven, Ferdinand Smoldersplein 5 te 3000 Leuven, zittingszaal 8 op **dinsdag 28 maart 2017**.

Houdt de kosten aan.

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Aldus beraadslaagd, geoordeeld en ondertekend door:

P. COOLS, rechter, voorzitter van de kamer,

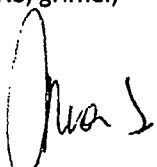
M. HENDRICKX, rechter in sociale zaken als werkgever,

G. LEMAITRE, rechter in sociale zaken als werknemer-arbeider,

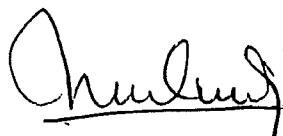
bijgestaan door G. KEULEMANS, griffier,

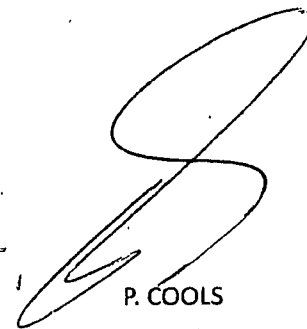
G. KEULEMANS

G. LEMAITRE

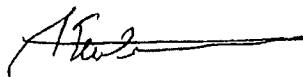

M. HENDRICKX

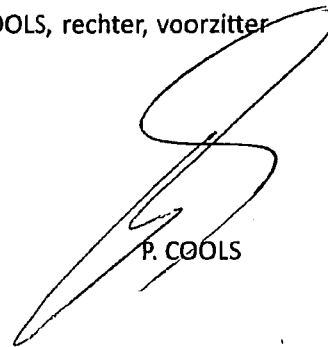
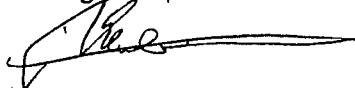
P. COOLS

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting van de **tweede kamer** van de arbeidsrechtbank te Leuven op **dinsdag 27 december 2016** door P. COOLS, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door G. KEULEMANS, griffier,

G. KEULEMANS

VOOR EENSLUIDEND
VERKLAARD AFSCHRIFT
De griffier,

P. COOLS